

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2025. február 23.

XXIII. évfolyam 8. szám

Évközi 7. vasárnap

„Áldjad, lelkem, az Urat, egész bensőm az ő szent nevét áldja.”

Február 22. szombat

18:00 – Élő Vajk

Február 23. vasárnap

08:00 – Kálmán gyógyulásáért

10:00 – Élő Zalán és +Flóra
Német mise

18:00 - +András

A szentmise olvasmányai:

1Sám 26,2.7-9.12-13.22-23

Zsolt 102

1Kor 15,45-49

Lk 6,27-38

Február 24. hétfő

Szent Mátyás apostol

06:30 - Gyermekéért

Február 25. kedd

06:30 –

Február 26. szerda

06:30 – +Mária

Február 27. csütörtök

06:30 –

18:00 – 18:30: Szentségimádás a templomban

Február 28. péntek

17:00-17:45 - gyóntatás

18:00 – élő Gábor

Március 1. szombat

18:00 – +Vilma

Március 2. vasárnap

08:00 –

10:00 –

18:00 - +István

1+1%

Kérjük, abban az esetben is tegye meg felajánlását a Magyar Katolikus Egyháznak, ha személyi jövedelemadója bizonyos kedvezmények miatt nulla forint (pl. családi adókedvezmény).

A 2. 1%-t felajánlhatja Prohászka Ottokár Alapítvány-nak.

Adószáma: 19177232-1-13

A Prohászka Cserkészcsapat is tudja fogadni az 1% felajánlást.

A Szent Mónika Imaközösség ismét találkozik március 2-án vasárnap, a 10 órás szentmisén.

A hívek könyörgéséhez a következő kéréssel csatlakozunk: "SEGÍTS MINKET URUNK, HOGY FIGYELEMMEL KÖVESSÜK GYERMEKEINK JELLEMELI FEJLŐDÉSÉT, ÉS MEG TUDJUK ÓVNI ŐKET A ROSSZ KÖRNYEZETI BEFOLYÁSOKTÓL."

Az anyák nem a halandóságnak szülnek, hanem a halhatatlanságnak

Nem is olyan rég, még Karácsony ünnepére készülve Szent Lukács evangélista hírt adott két fontos személyről, igaz, még nem kifejlődött, felnőtt emberi mivoltukban. Két rejtőző Életről, két „pocaklakóról”, akik nagyon is meghatározó személyiségei lesznek a történelemnek és üdvösségünk történetének.

Nem nehéz felismerni: Keresztelő Jánosra és Jézusra gondolunk,

akik most, a karácsonyi időben már két újszülött Gyermekként örvendeztetnek meg bennünket. Mindketten viselnek egy fontos, közös vonást: bár világra jöttük csodás események övezik, mégis egy nagyon egyszerű hétköznapi dologban mutatkozik meg életük egyik legszebb, legnemesebb valósága. Mindkettőnek van ugyanis édesanyja. Mondhatnánk érzéketlenül: „semmi különös”, hiszen őket is, mint mindenki mást, anya hozza világra – mégis, mi ebben a szenzáció?

Ha jól belegondolunk, maga az **anyaság az egyik legnagyobb „szenzáció”**. Ami nem hivalkodó, nem önnön érdemeivel kérkedő. Hanem **csendes és alázatos elköteleződés**. Nem hősként tetszelgő szerep, hanem **hivatás**, mely a mindennapok csendes hősiességében, sokszor önmagát sem kímélő, éjjel-nappali szolgálatban mutatkozik meg. Hogy ennek igaz tanúságtételét meghalljuk, nekünk is közel kell mennünk hozzá, úgy szemlélve, ahogyan van. Ahogyan maga Isten is rátekin. **Nem véletlen, hogy Isten Fia is Édesanyjától akart e világra születni és családban felnőve készülni páratlan küldetésére. Családban, mely nem idilli közeg:** a Szent Család tagjainak is bőven kijutott a megpróbáltatásokból.

Ha valós küzdelmeik közt szemléljük közös útjukat, akkor van esélyünk igazán erőt meríteni példájukból.

Az élet továbbadásának a földi anyaság általi csodája nem természetfölötti lények életében mutatkozik meg, hanem egyszerű, hús-vér anyák életében. És bár a Szűzanyáról tudjuk, hogy „kegyelemmel teljes”, a maga **természetes határai neki is megvannak, hiszen ember.**

Ő is el tud fáradni, neki is szüksége van alvásra, töltődésre, figyelemre, emberi támaszra. Jobban belegondolva: szüksége van Józsefre, a rokonokra, otthonára. Hitre, reményre, szeretetre. Zarándoklatra a Jeruzsálemi Templomba, Istennel és egymással „úton levésre” és állandó növekedésre, sőt, tisztességes szórakozásra is – lám, Fiát még menyegzőre is elkíséri, ahol közbenjárása nemcsak a bajbajutott párt húzza ki a bajból, hanem hitet ébreszt Krisztus iránt a körülállókban...

Mária nem Isten, nem is félisten. Egyszerű ember, egyszerű asszony, anya: ő az „Uj Éva”, ő lesz az Istenszülő.

És ha nem is Mária szeplőtelenységét tekintjük, hanem minden más anyát, akiknek életében – Évától, „minden élő anyjától” (Ter 3,20) kezdve –, számolnunk kell az emberi esendőséggel, hibákkal is. **Sok türelem kell az anyaság megéléséhez**, de néha magukhoz az édesanyákhoz is, **hiszen ők is emberek.** Másképp egy fiatal anya felé és másképp egy, a saját határaival még inkább szembesülő, idősödő édesanya irányában.

De valahogy épp ettől emberi a történet. Isten nem kiemel minket mindennapos életünkéből, világunkból, hanem

ő érkezik abba, hogy megszentelje sokszor bukdácsoló lépteinket, hogy gyógyítsa megsérült emberi természetünket, hogy a kegyelem által magához emeljen és bátorítsa szívünket.

Minden e világra születő gyermekre úgy csodálkozhatunk rá, mint aki a teremtő Isten képére és hasonlatosságára (vö. Ter 1,27) lett megalkotva. Hiszen már az is csoda, hogy Isten az egyszerű embert munkatársává avatja az élet továbbadásának művében!

Ebből is felismerhetjük: **hallatlan kincs az ember nemisége, hitvesével megélt intimitása.** Ha ezzel Isten akarata szerint felelősen élünk, akkor érezzük át: Isten velem együttműködni hivatott munkatársának tekinti az embert az állandó teremtés művében, hiszen a lelkét minden embernek ő alkotja. **Minden újszülött gyermek Isten és ember közös műve!**

Karácsony nyolcada **Mária Istenanyaságának ünnepével** zárul. Pontosabban: ezzel lesz igazán megkoronázva. Ami még örömtelibbé teszi ezt az ünnepet, az annak tudata, hogy ez az anyaság mások irányában is kibontakozik. A Szűzanya persze nem lesz másnak a testi édesanyjává: méhének kapuja a mindenség egyetlen Királya előtt csupán egyszer tárul fel, hogy

belőle e világba léphessen.

Örömteli azonban belegondolni, hogy Jézus Édesanyja lélekben a mi Anyánk is. Hiszen Krisztus lelki testvéreivé tesz bennünket a Keresztség, és az ő titokzatos Testének, az Egyháznak tagjaivá. Így méltán tekinthetünk úgy Máriára, mint aki **anyai szeretettel gondját viseli mindazoknak, akik Fiával ilyen mély közelségbe kerültek.** Erre mintegy „pecsétet helyeznek” a Golgotán a kereszten haldokló Jézus szavai

Édesanyja és János apostol felé: „Íme, a te fiad” – „Íme, a te anyád” (Jn 19,26-27).

Éppen ez bátoríthat arra is, hogy az anyaság más oldalait is szemléljük, és ehhez maga a Szűzanya legyen hiteles kísérőnk. A betlehemi jászol meghitt csendességéből, a názáreti Ház békéjéből erőt merítünk, hogy amikor a karácsonyi időszak véget ér, a mindennapokba visszazökkenve **másképp is szemlélhessük az anyaság csodáját.** Nem mondanám, hogy legyen „minden nap Karácsony”, ez így nem volna életszerű. Az anyaság máshogy is megmutatkozik.

Hogy az épp imént említett golgotai jelenetet megragadjuk, említsünk most két „folytatást”, két drámai mozzanatot mely Mária életében is meghatározó esemény. Neki ezeket is **anyai szívvel kellett átélnie.**

A keresztút XIII. állomása elmélkedésre hív: Jézus testét leveszik a keresztről, és a Fájdalmas Szűzanya fogadja karjaiba. „Ez csont az én csontomból és hús az én húsemból” (Ter 2,23) – örvendezik az első ember feleségének. Ugyanezt mondhatná fájdalmasan a Fiának élettelen testét átölelő Istenszülő is, akinek anyasága nem szűnik meg Fiának kereszthalálával.

Ő mindörökké Jézus édesanyja marad, még Nagypéntek fájdmájában is!

Kovács Zoltán (folytatjuk)